

عنوان مقاله:

حقوق نرم در پرتو الزامات سیاسی

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست کاربردی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سید محمد باقر امیریان - دانشجوی دکتری تخصصی - علوم سیاسی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

محسن محبی - دانش آموخته دکتری تخصصی - علوم سیاسی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات مرکز - تهران - ایران

محسن عبداللهی - دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی - تهران - ایران

صادق سلیمی - دانشیار - دانشکده حقوق - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز - تهران - ایران

خلاصه مقاله:

در حقوق بین الملل که قانونگذار به معنی متبادر به ذهن وجود ندارد، منابع در حال تحول اند که مهمترین آن در ماده ۳۸ اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری موجود است. حقوق نرم که امروزه جزء لاینفک منابع حقوق بین الملل در روابط سیاسی دولت هاست، در ماده ۳۸ نیامده اما در راستای توسعه مفاهیم حقوقی و سیاسی جامعه بین المللی حرکت کرده است. اما آیا دولت ها به عنوان ذوات اصلی در حقوق بین الملل تاب پذیرش این مفاهیم نوین را در روابط سیاسی خود داشته اند؟ چنین فرض می شود که حقوق نرم همواره در تکاپو برای تبدیل شدن به حقوق سخت خواهد بود اما نه الزاما، زیرا چه بسا حقوق نرم در موضوعی همواره حقوق نرم باقی مانده باشد. اما نکته مهم آن است که حقوق نرم فرصتی جدید برای هنجارسازی، سیاستگذاری و سرانجام، قاعده سازی در روابط دولت ها ایجاد کرده است. وانگهی چالش پیش روی جامعه بین المللی آن است که با عدم تعریفی دقیق از حقوق نرم در چارچوبی مشخص، فقط دست آویزی برای دولت ها در روابط سیاسی آن ها خواهد بود. این دوگانگی باعث ایجاد فرصت و در عین حال چالش در جامعه بین المللی بوده است. در این پژوهش با مشخص نمودن مفهوم حقوق نرم، تاثیر آن را در الزامات روابط سیاسی دولت ها مورد مذاقه قرار خواهیم داد.

کلمات کلیدی:

سازوکار هنجارین، روابط سیاسی، حقوق نرم، حقوق بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661004>

